

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูภาษาไทย เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการวัดและประเมินผลทักษะการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 12" มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยและผลการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาไทย เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการวัดและประเมินผลทักษะการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรประกอบด้วยครู - อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย ความหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทุกโรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 12 โดยสำรวจรายชื่อโรงเรียนและจำนวนโรงเรียนที่เปิดทำการสอนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา 12 ได้จำนวนทั้งสิ้น 45 โรงเรียน ได้จำนวนครู - อาจารย์ที่สอนระดับมัธยมปลายรวมทั้งสิ้น 231 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาหลักสูตรและเอกสารการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524
2. ศึกษาระเบียบการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย

พุทธศักราช 2524

3. ศึกษาหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

เครื่องมือในการวิจัย

ใช้แบบสอบถาม 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจคำตอบ เพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยการกำหนดค่าน้ำหนักออกเป็น 4 ระดับ เพื่อสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการวัดและประเมินผลทักษะการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 12 ในด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้ค่าร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 12 จำนวน 44 โรงเรียน ได้แบบสอบถามคืน 35 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 79.55 จำนวนแบบสอบถาม 231 ชุด ได้คืน 179 ชุด คิดเป็นร้อยละ 77.49 สรุปผลการวิจัยในท่านต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ครูภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ตำแหน่งหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย มีวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า อายุราชการ ระหว่าง 11 - 15 ปี ความรู้และประสบการณ์ด้านการวัดและประเมินผลเคยศึกษาเป็นวิชาบังคับหรือวิชาเลือก

2. ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการวัดและประเมินผลทักษะการใช้ภาษาไทย
ในขั้นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2.1 ทักษะการฟัง ครูภาษาไทยมีปัญหาค่าการวัดและประเมินผลทักษะการฟังน้อย
ปัญหาที่ครูภาษาไทยมีคือ ครูขาดอุปกรณ์ด้าน โสตทัศนูปกรณ์ในการใช้วัดและประเมินผลทักษะ
การฟัง, ครูมักออกข้อสอบถามในขั้นวัดความรู้ความจำมากกว่าการให้วิเคราะห์และประมาณ
ค่า และมีความยุ่งยากในการสร้างข้อทดสอบเพื่อใช้วัดและประเมินผลการฟัง

สำหรับแนวทางการแก้ปัญหาในขั้นขาดอุปกรณ์คือ หัวหน้าหมวดศึกษาร่วม
กับฝ่ายโสตทัศนศึกษาจัดหาอุปกรณ์ไว้ให้ครูได้ใช้อย่างเพียงพอ, ครูสร้างอุปกรณ์อย่างง่ายไว้
ใช้เอง, ครูใช้อุปกรณ์อย่างอื่น เช่น เอกสาร สิ่งพิมพ์ ในการใช้วัดและประเมินผลแทนการ
ใช้อุปกรณ์ด้าน โสตทัศนูปกรณ์ และ หมวดศึกษาร่วมกันสร้างอุปกรณ์อย่างง่ายไว้ใช้แทนการจัดซื้อ
แนวทางการแก้ปัญหาในขั้นการออกข้อสอบคือ จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบแล้วกำหนดให้มี
การออกข้อสอบทุกด้าน และจัดให้มีคณะกรรมการของหมวดวิชาเพื่อตรวจพิจารณาคัดเลือกใช้
ข้อสอบให้วัดได้ครบทุกด้าน แนวทางการแก้ปัญหาในขั้นความยุ่งยากในการสร้างข้อสอบคือ
จัดให้มีคลังข้อสอบของหมวดวิชาเพื่อให้ครูได้มีใช้ หน่วยศึกษานิเทศก์ช่วยเหลือในขั้นการจัด
ทำเอกสารตัวอย่างข้อทดสอบ และ หัวหน้าหมวดวิชาเชิญวิทยากรมาให้ความรู้กับครูเกี่ยวกับการ
การสร้างข้อทดสอบการฟัง

2.2 ทักษะการพูด ครูภาษาไทยมีปัญหามากในการวัดและประเมินผลทักษะการพูด
ปัญหาที่ครูภาษาไทยมีคือ การวัดและประเมินผลการพูดนักเรียนเป็นรายบุคคลทำได้ไม่ทั่วถึง
การวัดและประเมินผลการพูดทำได้ไม่บ่อยครั้งเพราะครูต้องเน้นเนื้อหาเพื่อให้นักเรียนเตรียม
สอบคัดเลือกเข้าศึกษาในระดับต่อไป และ เวลาในการวัดและประเมินผลการพูดมีไม่พอ

สำหรับแนวทางการแก้ปัญหาในขั้นการประเมินผลนักเรียนเป็นรายบุคคล
คือ วัดและประเมินผลจากการถามและตอบปัญหาของนักเรียนในชั้นเรียน วัดและประเมินผล
โดยการจัดให้มีกิจกรรมการพูดของนักเรียนในโอกาสต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ และวัดและ
ประเมินผลจากการใช้กฎการในการจัดการเรียนการสอน แนวทางการแก้ปัญหาในขั้นวัดและ
ประเมินผลได้ไม่บ่อยครั้งคือ วัดและประเมินผลโดยการจัดกิจกรรมการอภิปราย การโต้วาที
ในชั้นเรียน กำหนดช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลในชั้นเรียนเป็นระยะ เช่น สัปดาห์ละ
ครั้ง สองสัปดาห์ 1 ครั้ง หรือ เดือนละครั้งและวัดและประเมินผลประมาณ 3 - 5 นาทีใน

ทุกความเรียนก่อนเรียนเนื้อเรื่อง แนวทางการแก้ปัญหาในทันเวลาในการวัดและประเมินผล
มีไม่พอคือ วัดและประเมินผลในชั่วโมงเรียน และใช้เวลาในช่วงพักกลางวัน

2.3 ทักษะการอ่าน ครูภาษาไทยมีปัญหาค่าการวัดและประเมินผลทักษะการอ่าน
มาก ปัญหาที่ครูภาษาไทยมีคือ การวัดและประเมินผลด้านความไพเราะของภาษาทำได้ยาก,
การวัดและประเมินผลด้านเจตคติ ความสนใจ และความซาบซึ้งในการอ่านบทร้อยแก้วร้อย
กรองและวรรณคดีทำได้ยาก และการวัดและประเมินผลด้านการอ่านทำนองเสนาะ อ่านบท
ละคร ทำได้ไม่ทั่วถึงทุกคน

สำหรับแนวทางการแก้ปัญหาการประเมินผลด้านความไพเราะของภาษา
ทำได้ยากคือ ประกาศข้อความไพเราะที่นักเรียนคัดลอกมา เสนอในชั้นเรียน โดยครูเป็นผู้ตัดสิน
ความหลักเกณฑ์ที่กำหนด, วัดและประเมินผลจากการให้นักเรียนคัดลอกข้อความที่ประทับใจแล้ว
มาบรรยายในชั้นเรียน และให้นักเรียนแต่งบทร้อยแก้วร้อยกรองหรือบทประพันธ์ขึ้นตามที่ตนคิด
แล้วนำมาอ่านในชั้นเรียน เพื่อช่วยกันประเมิน แนวทางการแก้ปัญหาการวัดและประเมินผลด้าน
เจตคติ ความสนใจ และความซาบซึ้งทำได้ยากคือ ให้ทำกิจกรรมการอ่านในโอกาสต่าง ๆ
เช่น การทอบัญชีวารวณคดีเนื่องในวันสุนทรภู่ การแข่งขันอ่านคำประพันธ์ประเภทต่าง ๆ
ใช้สังเกตพฤติกรรมการอ่านที่เรียนในชั้นเรียน ให้นักเรียนเสนอบทร้อยแก้วร้อยกรองจากวรรณคดี
ที่ประทับใจแล้วให้เหตุผล และใช้แบบสอบถามความสนใจในการอ่านของนักเรียนว่าสนใจอ่าน
หนังสืออะไร ประเภทใบบ้าง แนวทางการแก้ปัญหาการวัดและประเมินผลการอ่านทำนองเสนาะ
อ่านบทละครทำได้ไม่ทั่วถึงคือ จัดประกวดการอ่านทำนองเสนาะ อ่านบทละครในวันสำคัญ
ต่าง ๆ หรือร่วมกับห้องสมุดจัดในวันสัปดาห์ห้องสมุด, จัดให้มีการแสดงละครที่ต้องใช้บทเจรจา
และบทบรรยาย, วัดและประเมินผลนอกเวลาเรียน และ ให้อ่านในชั้นเรียนคนละ 1 - 2
วรรคจนครบทุกคน

2.4 ทักษะการเขียน ครูภาษาไทยมีปัญหาค่าการวัดและประเมินผลทักษะการเขียน
มาก ปัญหาที่ครูภาษาไทยมีคือ การวัดและประเมินผลการเขียนเรียงความตรวจยากและใช้
เวลามาก และ ครูมักใช้ข้อสอบวัดและประเมินผลการเขียนจากคำร่ำที่สำนักพิมพ์ต่าง ๆ พิมพ์
จำหน่ายโดยไม่ผ่านการวิเคราะห์

สำหรับแนวทางการแก้ปัญหาการวัดและประเมินผลการเขียนเรียงความ

ตรวจยากและใช้เวลานานก็คือ ให้นักเรียนเขียนเรียงความแบบสั้น ๆ ประมาณ 5 - 10 บรรทัด แนวทางการแก้ปัญหาที่ครูมักใช้ขอสอบวัดและประเมินผลจากคำร่ำที่สำนักพิมพ์ต่าง ๆ พิมพ์จำหน่าย โดยไม่ผ่านการวิเคราะห์คือ ฝ่ายวิชาการร่วมมือกับมหาวิทยาลัยภาษาไทยในการวิเคราะห์ข้อสอบจากคำร่ำที่สำนักพิมพ์ต่าง ๆ พิมพ์จำหน่ายเพื่อให้ครูได้เลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม หัวหน้าหมวดเป็นแกนนำให้ครูผู้สอนร่วมกันสร้างข้อสอบและวิเคราะห์ข้อสอบไว้ใช้ร่วมกัน และ ผู้บริหารควรตั้งเป็นนโยบายให้ครูมีการวิเคราะห์ข้อสอบอย่างน้อยปีละครั้ง

อภิปรายผลการวิจัย

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาคำร่ำวัดและประเมินผลทักษะการฟัง

1. ครูภาษาไทยมีปัญหาคำร่ำวัดและประเมินผลทักษะการฟังมากคือครูขาดอุปกรณ์ สื่อกันสื่อทัศนูปกรณ์ในการวัดและประเมินผลการฟัง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ทนกรัตน์ หาญกว้าง (2524 : 126) ที่พบว่า ปัญหาการใช้สื่อการเรียนคือสื่อการเรียนไม่พอ ขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนในห้องเรียนหายาก และครูไม่มีทักษะในการผลิตสื่อ นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 (2526 : 64) พบว่า ครูภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีปัญหาเกี่ยวกับไม่มีงบประมาณในการจัดทำสื่อมากที่สุด รองลง ไปคือ ไม่มีเวลาเตรียมอุปกรณ์การสอน ขาดสื่อค้นคว้าในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งไม่เคยได้รับการอบรมหรือถ่ายทอดความรู้ด้านการใช้อุปกรณ์เทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ สำหรับปัญหาที่ครูมีความยุ่งยากในการสร้างข้อสอบเพื่อใช้วัดและประเมินผลการฟังและครูมักออกข้อสอบตามในค่านความรู้ ความจำ มากกว่าการให้วิเคราะห์และประมาณค่านั้น ปัญหานี้อาจเป็นเพราะครูมีปัญหาในการสร้างแบบทดสอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปองจิต อ่อนเฒ่า (2522 : 89) ที่พบว่าครูต้องการจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างข้อสอบชนิดต่าง ๆ และเป็นไปในแนวเดียวกันกับ จุไรรัตน์ หมั่นพงษ์สถาพร (2515 : 169) กับ ศศิยา โสรัสสุชะโต (2524 : 91) ที่พบว่าครูต้องการให้แนะนำเทคนิคในการสร้างข้อสอบแบบต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความรู้ หมายและให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด

2. ทักษะการพูด ครูภาษาไทยมีปัญหามากคือเวลาในการวัดและประเมินผลการพูดมีไม่พอ การวัดและประเมินผลการพูดเป็นรายบุคคลทำได้ไม่ทั่วถึง และการวัดและประเมินผล

การพูดทำได้ไม่บ่อยครั้ง เพราะครูต้องเน้นเนื้อหาเพื่อให้นักเรียนเตรียมสอบคัดเลือกเข้าศึกษา
 ต่อในระดับต่อไป ปัญหาทั้งกล่าวนี้เป็นปัญหาในก้นเวลาของการเรียนการสอนและการวัดและ
 ประเมินผล นอกจากนั้นอาจจะเป็นจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมีมากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับ
 ผลการวิจัยของ วสันต์ จันทรวงศา (2519 : ๑) พบว่ามีเวลาไม่เพียงพอในการสอนให้
 ครบตามหลักสูตร ปรียา หิรัญประสิทธิ์ (2520 : ๑) พบว่าการวัดผลรายบุคคลทำได้ไม่ทั่ว
 ถึง และ ปองจิต อ่อนเฒ่า (2522 : ๑) พบว่า ในการวัดและประเมินผลการเรียนการ
 สอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูภาษาไทยประสบปัญหา ก้นเวลาเรียนจำกัด
 ทำให้สอนไม่ทัน โอกาสจัดกิจกรรมและการวัดผลระหว่างภาคเรียนมีน้อย จากผลการวิจัยทั้ง
 กล่าวอาจเป็นไปได้ว่า เนื้อหาในหลักสูตรมีมากแต่เวลาในการเรียนการสอนและการวัดและ
 ประเมินผลมีน้อย โดยเฉพาะเวลาในการใช้วัดและประเมินผลทักษะการใช้ภาษาไทยทั้ง 4
 ทักษะ นอกจากนั้นจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องอาจจะมีมากเกินไป ดังที่ สุชาติ วงศ์สุวรรณ
 (2525 : 80) ได้วิจัยพบที่ครูภาษาไทยประสบปัญหาและอุปสรรคในเรื่อง ไม่มีเวลา
 เพียงพอสำหรับการใช้วิธีการวัดและประเมินผลบางวิธี หรือจำนวนนักเรียนมีมากจนไม่สามารถ
 วัดและประเมินผลด้วยวิธีการสังเกตได้อย่างทั่วถึง

3. ทักษะการอ่าน ครูภาษาไทยมีปัญหามากคือ การวัดและประเมินผลด้านการอ่าน
 ทำนองเสนาะ อ่านบทละคร ทำได้ไม่ทั่วถึงทุกคน ปัญหาทั้งกล่าวอาจเป็นเพราะเวลาในการ
 สอนมีน้อย ซึ่งควรที่จะเพิ่มอัตราเวลาเรียน ดังที่งานวิจัยของ จิรภา ลิ้มเลิศเสถียร (2528
 : 89) พบว่า ครูภาษาไทยต้องการให้เพิ่มอัตราเวลาเรียนของรายวิชาภาษาไทย เพื่อความ
 เหมาะสมหลายประการ เป็นต้นว่า เพื่อให้ครูมีเวลาพอที่จะใช้วิธีการสอนหลาย ๆ วิธี เพื่อ
 ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะอย่างทั่วถึงในเวลาเรียน เพื่อให้สามารถวัดผลได้ครบตามจุดประสงค์ที่
 วางไว้ โดยเฉพาะจุดประสงค์ที่ต้องการให้เกิดการเรียนรู้ด้านทักษะ นอกจากนั้นยังสอดคล้อง
 กับงานวิจัยของ จิตกนิภา ภักดีชุมพล (2516 : 107) ที่พบว่า ควรเพิ่มชั่วโมงภาษาไทย
 ให้มากยิ่งขึ้น สำหรับปัญหาการวัดผลด้านเจตคติ ความสนใจ ความซาบซึ้งในการอ่านร้อยแก้ว
 ร้อยกรอง และวรรณคดี ตลอดจนปัญหาการวัดและประเมินผลด้านความไพเราะของภาษาทำได้
 ยากนั้น ปัญหาทั้งกล่าวเป็นปัญหาการวัดผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ
 สรบุษย์ สืบแสงอินทร์ (2529 : 146) พบว่า ทั้งครูผู้สอน ครูวัดผล และผู้บริหารเห็นว่า
 การวัดผลด้านจิตพิสัยทำได้ยาก และไม่คอยทั่วถึง เนื่องจากจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมีมาก

เกินไป นอกจากนั้นครูอาจไม่ทราบวิธีการวัดและประเมินผล หรืออาจจะรู้เพียงน้อยวิธี ทั้งที่
 สุชาติ วงศ์สุวรรณ (2525 : 80) ทำการวิจัยพบว่า ครูภาษาไทยสามารถใช้วิธีการวัดและ
 ประเมินผลหลาย ๆ วิธีได้ไม่มากนัก ซึ่งปัญหาที่กล่าวถึงคือการความช่วยเหลือจากศึกษา-
 นิเทศก์ ตามที่ ชำนาญ ม่วงศรีศักดิ์ (2527 : 101) ทำวิจัยพบว่า ครูต้องการการนิเทศ
 ด้านประเมินผลการเรียนรู้ในระดับมากทุกประเภท และเป็นไปในแนวเกี่ยวกับการวิจัยของ
 จุไรรัตน์ หมั่นพงษ์สถาพร (2515 : 169) กับ ทศิยา โสรัสสุชะโต (2524 : 91) ที่
 พบว่า ครูต้องการให้แนะนำเทคนิคในการสร้างข้อสอบแบบต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความมุ่ง
 หมายและให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด

4. ทักษะการเขียน ครูภาษาไทยมีปัญหามากคือ การวัดและประเมินผลการเขียน
 เรียงความตรวจยากและใช้เวลานานมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปองจิต อ่อนเฒ่า
 (2522 : 88) พบว่า ครูภาษาไทยประสบปัญหาเรื่องเวลาในการตรวจให้คะแนนมีน้อย รู้สึก
 เบื่อหน่ายในการตรวจและมีความยุ่งยากในการรวมคะแนน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูมีปัญหาคือ
 การสร้างข้อสอบ และเลือกใช้ชนิดของข้อสอบให้เหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ซึ่ง
 ปองจิต อ่อนเฒ่า (2522 : 97) ได้วิจัยพบว่า ครูภาษาไทยขาดความรู้ความเข้าใจในการ
 วัดผล เช่นในการสร้างข้อสอบ ปัญหาข้อสอบวัดพฤติกรรมสูงกว่าความรู้ความจำสร้างยาก มี
 ความลำบากในการเลือกใช้ชนิดข้อสอบให้เหมาะสมกับเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด ไม่
 ชำนาญการสร้างข้อสอบชนิดต่าง ๆ และข้อสอบมักนักตรวจให้คะแนนลำบาก สำหรับปัญหาที่ครู
 มักใช้ข้อสอบวัดและประเมินผลการเขียนจากคำร่ำที่สำนักพิมพ์ต่าง ๆ พิมพ์จำหน่าย โดยไม่
 ผ่านการวิเคราะห์ ผลการวิจัยสอดคล้องกับรายงานการติดตามผลการใช้หลักสูตรของหน่วย
 ศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 (2524 : 219) พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่
 ปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลได้ถูกต้อง แต่เครื่องมือประเมินผลขาดการวิเคราะห์คุณภาพ
 อาจเป็นเพราะว่าครูมีปัญหาคือการสร้างข้อสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ และต้องการความช่วยเหลือ
 เหลือจากศึกษานิเทศก์ งานวิจัยของ ชำนาญ ม่วงศรีศักดิ์ (2527 : 101) พบว่า ครู
 ต้องการการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อสร้างข้อสอบมาตรฐานของ โรงเรียน
 หรือกลุ่มโรงเรียนซึ่งเป็นแนวเกี่ยวกับ ปองจิต อ่อนเฒ่า (2522 : 89) พบว่า ครูต้องการ
 จัดให้มีคลังข้อสอบให้ครูได้มีใช้ และต้องการให้จัดประชุมปฏิบัติการเพื่อสร้างข้อสอบชนิด
 ต่าง ๆ จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงว่า ครูมีปัญหาในการสร้างแบบทดสอบ จึงต้องการให้มี

การร่วมกันวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อสร้างข้อสอบมาตรฐานแทนการใช้ข้อสอบจากตำราที่สำนักพิมพ์ต่าง ๆ พิมพ์จำหน่าย

ทันความคิดเห็นของประชากรเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาการวัดและประเมินผลทักษะการใช้ภาษาไทยในก้นทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน จากการวิจัยพบว่า ประชากรที่เป็นครูภาษาไทยเห็นด้วยกับแนวทางการแก้ปัญหาที่เสนอไว้ในแต่ละก้นนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า แนวทางการแก้ปัญหาที่น่าเสนอไว้นั้น ผู้วิจัยได้รวบรวมจากตำราและเอกสารต่าง ๆ ที่เสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล นอกจากนั้นยังได้จากข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาในการประชุมสัมมนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย จากแนวคิดของนักการศึกษาที่เสนอแนะวิธีแก้ปัญหาค้าง ๆ ไว้ในบทความที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร จากงานวิจัยที่มีผู้ศึกษาและทำวิจัยไว้ รวมทั้งจากการพูดคุยกับบุคลากรที่เป็นครูภาษาไทยที่ประสบปัญหาจริง ๆ ในโรงเรียน จึงทำให้ประชากรเห็นว่า แนวทางการแก้ปัญหาค้าง ๆ ที่น่าเสนอไว้นั้นสามารถนำมาปฏิบัติและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้จริง

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัย

1. ควรมีการปรับปรุงเวลาในการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยให้เพิ่มมากขึ้น โดยวิเคราะห์บททวนถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนให้ครอบคลุมประสงค์ของหลักสูตรในเวลาที่เหมาะสมกับเนื้อหาในรายวิชา
2. หัวหน้าหมวดวิชาควรมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือและแก้ปัญหาการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล ทั้งนี้เพราะมีความใกล้ชิดกับครูผู้สอนและร่วมรับทราบปัญหาอย่างเกี่ยวข้องกับครูผู้สอน
3. หน่วยงานในเทศกควรช่วยเหลือในก้นการนิเทศ การจัดทำเอกสาร ทั้งนี้เพราะครูยังขาดความชำนาญในวิธีการวัดและประเมินผลหลาย ๆ วิธี ตลอดจนยังต้องการเอกสารเพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าอีกมาก
4. ผู้บริหาร โรงเรียนควรจัดให้มีนโยบายในการให้ครูได้วิเคราะห์ข้อสอบไว้ใช้เอง และควรจัดให้มีคลังข้อสอบ เพื่อที่ครูได้มีใช้แทนการใช้ข้อสอบจากตำราที่สำนักพิมพ์ต่าง ๆ พิมพ์จำหน่าย โดยไม่มีการวิเคราะห์ก่อนนำมาใช้

5. ควรจะไ้มีการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้้ปัญหาการวัดและประเมินผลทักษะการใช้ภาษาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษาต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อจะไ้ทราบถึงปัญหาและแนวทางการแก้้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อประ โยชน์ในการปรับปรุงการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาภาษาไทยต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย